

AKCE

in.ihned.cz/zahranici

bezesporu patří k vrcholným řezbářským pracím pozdní gotiky. Jejich tvůrci se nevyhnuli, jak ostatně vešla tradice, scénám groteskním, či dokonce obscénním v místech více či méně skrytých oku pozorovatele.

Kříž na hoře Irago a jedna dobrá duše

Leónské hory dají člověku zabrat. Slunce zalezlo kdoví kam, je zima, prší a na kamenech to dost klouže. Občas nás dožene a hlavně povzbudí fyzicky zdatnější poutník. Před námi se objevují polorozpadlá stavení Foncebádonu. Dvě zaparkovaná auta a složený stavební materiál nás přesvědčí, že se tu přece jen život zcela nezastavil.

Konečně se před námi objevuje vrch hory Irago s dřevěným kulem zakončeným malým železným křížem. Údajně tu kdysi dávno stál oltář zasvěcený ochránci pocestných Merku-

rovi, jemuž tu každý pocestný nechal na důkaz díků oblázek. Tento zvyk se dodržuje dodnes. Přestalo pršet, a dokonce se objevuje i sluníčko. Cesta vede po úbočí, konečně vidíme i do krajiny. Zdály se slyšet zvonění a za chvíli už je na dohled Manjarín. Jsou tu dvě obydlené chalupy, z nichž jedna slouží jako útočiště pro poutníky. Velmi jednoduché a velmi svérázné.

Velmi svérázný je i Tomáš. Patří k novodobým templářům, který opustil zaměstnání i přátele v Madridu, aby zde v Leónských horách vybudoval toto bizarní přístřeší, kde poskytuje poutníkům pomoc v nouzi. My sice v nouzi nejsme, ale dobrým kafem nepohrdneme. Na dřevěném ukazateli si přečteme, že od Santiaga nás dělí jen 222 km. Pochoduje dál a přepadne nás hlad právě ve chvíli, kdy se pod námi objevují střechy kouzelné vesničky El Acebo.

Idylka v O Cebreiru

Na náročný výstup do O Cebreira jsme se náležitě připravili. Využili jsme, a zdaleka jsme nebyli sami, místní taxislužbu a nechali si převzt batohy nahoru. V poslední vesničce před výstupem se k nám připojuje Marisa, která s námi šlape už hezkých pár desítek kilometrů. Občas ji sice ztratíme z dohledu, ale vždycky se znovu potkáme.

Marisa je z Castelldefels u Barcelony, kde nechala muže a dva syny, protože oni „ono silně nutkání“ vydat se na svatojakubskou cestu nedostali. Povídá se s ní tak dobře, že si vůbec neuvědomujeme, že vlastně stále jen stoupáme. Občas se zastavíme, abychom si ještě více vryli do paměti malebnost tohoto zeleného kraje.

O Cebreiro, ležící ve výšce 1293 metrů, leží už v Galicii a bylo odjakživa jedním z nejobtížnějších míst na svatojakubské cestě. První poutnický útulek tu byl zřízen už v roce 836. Od samého počátku byl pod královskou ochranou a přídomek královská má i patronka obce Panna Maria. Robustní kostelík pamatuje 9. století, doby dávno minulé připomínají domy kamenné i ty docela prosté s doškovými střechami.

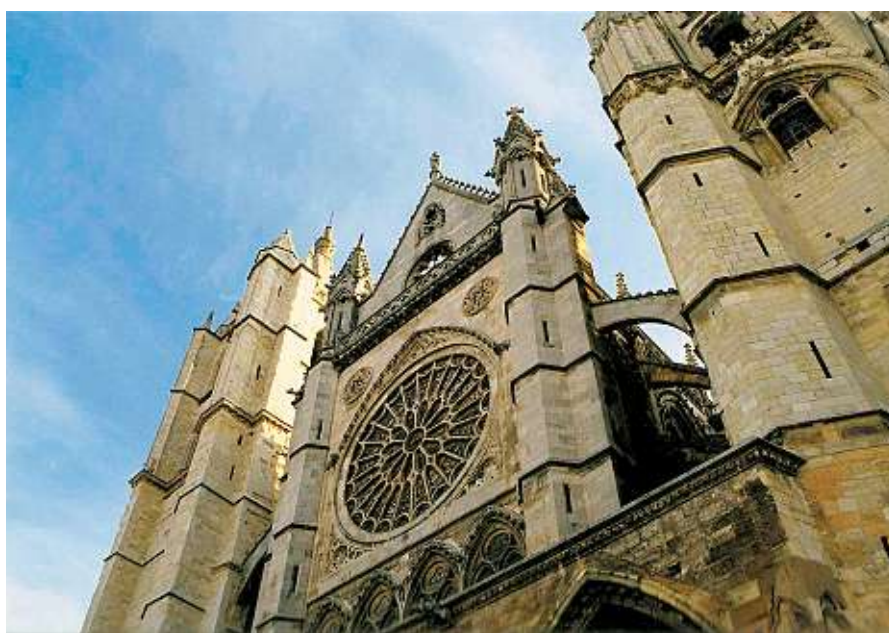
Líbí se nám tu a rozhodneme se zůstat na noc. Večeříme na vršku nad vesnicí. Chléb, olivy, lahodný ovčí sýr, k němu vynikající kdoulovou marmeládu a víno jsme zakoupili v místním krámku. Krajem se nese tklivá dudácká melodie. Za chvíli zapadne slunce a překrásná horská scenérie se skryje ve tmě.

Monte do Gozo

Kdysi už byly z této „Hory radosti“ vidět věže katedrál v Santiagu de Compostela. Teď je zakrývá eukalyptový les. Jsme těsně před cílem, ale spíše než radost cítíme smutek, že naše putování končí. Už víme, proč se říká, že cílem svatojakubské cesty není Santiago de Compostela, ale samotná cesta. ■

MILUŠE VÁLKOVÁ

Foto: autorka

Katedrála v Leónu

INZERCE

EKONOM NA 3 MĚSÍCE ZDARMA

Nabídka pro ty, co si to umí spočítat...

1 336,- Kč bez DPH

Předplatte si týdeník Ekonom na celý rok a zaplaťte pouze 9 měsíců.

Předplatné objednávejte na www.ekonom.cz/predplatne, predplatne@economia.cz nebo 800 110 022.

Nabídka platí pro nové nebo navýšené předplatné týdeníku Ekonom.

EKONOM

IN-000794

IN MAGAZÍN HOSPODÁŘSKÝCH NOVIN